

var de takseret til en Værdi af 18 Mill. Kr. Der er blevet sagt mig, at nu er Værdien mindst mellem 30 og 40 Millioner, Penge, som den danske Befolkning skal forrente, og som skal forrentes af dem, der er daarligst i Stand til det, fordi deres økonomiske Bærevne paa Grund af Sygdom er nedsat. Jeg ved, at man hævder, at de paagældende skal have fuld Erstatning. Men den Omstændighed, at de har haft et Privilegium i 250 Aar, i Kraft af hvilket de har kunnet brandskatte Befolkningen, berettiger dem ikke til en saadan Erstatning, navnlig da disse reelle Privilegier er jobbet op i Priser, der slet ikke svarer til Værdien. Heldigvis er det saaledes, at de reelle Privilegier har ikke den Værdi, som de regnes til i Dag, hvis der blot paaføres dem den nødvendige Konkurrence. Indehaverne af de reelle Privilegier er ikke sikret mod at faa et konkurrerende Apotek. F. Eks. i den By, hvor jeg hører hjemme, Nyborg, er der et reelt Apotekerprivilegium, og jeg er ganske sikker paa, at et Apotek til i Nyborg vilde i hvert Tilfælde blive hilst med Glæde af Befolkningen; og jeg er ganske sikker paa, at det vilde ikke være til Skade hverken for Befolkningen eller for Medicinpriserne i den paagældende By. Jeg henstiller dette til den højtærede Ministers Overvejelse. Socialdemokratiet bliver jo ellers beskyldt for at være et Tvangsparti, et Parti, der vil Kontrol og intet andet end Kontrol. Naar Socialdemokratiet ønsker Kontrol med Handel og Omsætning, er det, for at Varerne kan komme ud til Befolkningen paa de bedst mulige Vilkaar og i den bedst mulige Stand. Vi er Tilhængere af Kontrol med dette Formaal. Den højtærede Minister er jo ikke Tilhænger af nogen som helst Kontrol, han er Tilhænger af de frie Kræfters Spil. Jeg vil haabe, at han vil omsætte nogle af sine Frihedsteorier indenfor Apotekervæsenet, saaledes at Befolkningen kan faa Apotekervarer til de billigst mulige Priser.

Socialdemokraterne har i sin Tid i Medicinalkommissionen fremsat et Forslag om, at Stat og Kommune skulde overtage Apotekerhandelen og forsyne Befolkningen med Medicin af bedst mulige Kvalitet til de billigst mulige Priser. Dette kan ogsaa lade sig gøre, naar Formaalet med Produktionen ikke skal være Hensynet til Profit. Jeg antager ikke, at man under den nuværende Regering kan komme over til, at Medicinhandelen fuldstændig gaar over til Stat og Kommune, men jeg vil haabe, at nogle af de Veje, jeg har paapeget overfor den højtærede Minister, maa blive betraadt,

og at Resultatet maa blive den billigst mulige Medicin til den danske Befolkning. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at jeg har mange Meningsfæller ogsaa indenfor den højtærede Ministers Parti, idet der er mange indenfor Venstre, som sidder i Sogneraad, Amtsraad og Sygehusbestyrelser, der har været Vidne til den utiltalende Flaaning af Befolkningen, og som med Glæde vil hilse nogle Foranstaltninger fra den højtærede Justitsministers Side med det Formaal at skabe billigere Medicinpriser, end man har i dette Øjeblik. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister vil indlægge sig Fortjeneste ved et Arbejde gaaende ud paa at fremskaffe billigere Medicin.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jacobsen: Jeg har naturligvis hele Tiden været klar over, at naar Statens Lønningskonto var opgivet til ca. 250 Mill. Kr., var der en Part deraf, som indgik under Statens Virksomheder og altsaa fandtes paa deres Regnskaber. Dette rokker imidlertid ikke ved det, jeg har sagt. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der talte om, at i Statens Økonomi var der en Lønningskonto paa 250 Millioner. Jeg vil i øvrigt gerne anerkende den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Bjerring omtaler hele Lønningssspørgsmaalet, det var ikke med den Paagaenhed, ja den Hadskehed, som man ellers har kunnet møde i de Udtalelser, der er faldet i Anledning af, hvad jeg har udtalt om Lønningerne. Det ærede Medlem har ogsaa meget rigtigt forstaaet, at jeg ikke talte specielt om Statens Tjenestemænd, jeg talte om samtlige pengelønnede her i Landet, og det Synspunkt vil jeg gerne have fastholdt under de fremtidige Forhandlinger. Det ærede Medlem og jeg er uenige paa eet Punkt. Jeg udtalte, at Statens Lønninger bliver Normen for de pengelønnede, hvorimod det ærede Medlem Hr. Bjerring mente, at det var omvendt, at det var Lønningerne ude i de frie Erhverv, der afgav Normen for Statens Lønninger. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem, som sikkert med Varme har talt Statstjenestemændenes Sag, talte om en nominal Lønshøjde, det sagde jeg for øvrigt ogsaa i mit første Indlæg, at det forstod jeg udmærket godt, at alle pengelønnede gjorde. Men jeg sagde, at jeg ønskede, de ogsaa vilde tage med ind i deres Betragtning det Forhold, som for mig var Hovedsagen, at